

ПРОТОКОЛ

№ 508

гр. Варна , 26.02.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела И. Писарова
Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Нели П. Катрикова Добрева
Сложи за разглеждане докладваното от Даниела И. Писарова Въззивно гражданско дело № 20203100503577 по описа за 2020 година.
На именното повикване в 14:25 часа се явиха:

на второ четене, се явиха:

Въззивникът „КНМ ГРУП“ ЕООД, редовно призован, не се явява представител, депозирана е молба по делото.

Въззиваемата страна К. Д. Т., редовно призован, не се явява лично, представлява се от адвокат И.Г., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх. № 3436 от 22.02.2021г. от въззивника чрез адвокат Д.Я., с която поради служебен ангажимент не може да се яви в съдебно заседание, но не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие.

Съдът връчва препис от молбата на адвокат Г. за познаване.

Адв. Г.: Моля да се даде ход.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно Определение № 138 от 12.01.2021 г.

Производството е образувано по ВЖ вх.№279659/06.11.2020г., подадена от КНМ ГРУП ЕООД, ЕИК 202745272, чрез адв. Д. Я. срещу решение №260822/23.10.2020г., постановено по ГД №4676/2020г. на ВРС, с което съдът е отхвърлил предявения от КНМ Груп ЕООД срещу К. Д. Т., осъдителен иск с правно основание чл.284, ал.2 ЗЗД, да осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 300 лева, представляващи неотчетена от ответника сума, получена от последния в качеството му на пълномощник на ищеца по сключен договор за прехвърляне на вземането от 15.05.2015г. между цедента КНМ Груп ЕООД и цесионера Интейк ЕООД, ведно със законната лихва до окончателното изплащане.

В жалбата се излага, че постановеното от ВРС решение е неправилно поради противоречие с материалния и процесуалния закон.

В жалбата изрично се подчертава, че се поддържат изложените в исковата молба основания като за процесуална икономия се излагат единствено отменителните основания по отношение на обжалвания съдебен акт. На първо място се подчертава, че дължимата парична сума е родово определена вещ, която с оглед този си характер винаги подлежи на връщане без оглед наличието или не на средства за изплащането. Излага се освен това, че съдът неправилно е приел, че е неприложим съставът на чл.40 ЗЗД спрямо тристранното споразумение, тъй като не било налице увреждане на упълномощителя от обективна страна. Напротив, твърди се, че процесният анекс изменя уговорената цесионна цена в размер на 300 лева като я намалява на 5.00 лева. Поради това се прави оплакване срещу изводите на ВРС, че не е налице промяна в икономическото и правното положение на упълномощителя – ищец. Оспорва се извода на съда за настъпила по силата на процесния анекс –новация. Присъдените в съд.производство разноси се дължат по силата на стабилизиращия съдебен акт. Срещу присъдените разноси ищецът КНМ Груп ЕООД не дължи никаква насрещна престация, поради което и не съществува обективно задължение, което да бъде новирано.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил отговор на жалбата от насрещната страна К. Д. Т., ЕГН *****, Варна, чрез адв.П.Г., за нейната неоснователност.

Излага, че направените от първ.съд изводи са правилни и кореспондират на събраните доказателства. Според въззиваемата страна, анексът представлява доказателство за връщане на сумата от 300 лева /като разписка в тази част/ на ищеца. Поради това няма какво да бъде предавано на доверителя като отчет по поръчката. Правилно съдът е приел неоснователност на възражението срещу действителността на процесния анекс, доколкото страните са уговорили насрещни престации в изпълнение на уговорки по Тристранно споразумение от 23.10.2014г., съгласно което КНМ Груп ЕООД е освободено от задължението си спрямо трето лице.

Излага се още, че категорично не отговаря на истината изложеното в жалбата, че е безспорно получаването на сумата от 300 лева от К.Т.. Напротив, твърди се че това е изрично оспорено от ответника с отговора на исковата молба. Предаване на сумата на К. Т. не е установено по делото. Последният е отчетел сумата по аргумент от представения анекс от 15.05.2015г. – всичко е върнато на Интейк ЕООД. В тази част анексът има характера на разписка за възстановяване на плащането. Дори да се приеме недействителност на анекса, то тогава съдът би следвало да цени първоначалната цесия, но от това би възникнало ново насрещно вземане на КНМ Груп ЕООД от Интейк ЕООД по силата на чл.34 ЗЗД. Прави се довод, че уважаването на иска би довело до възможността ищецът да получи два пъти една и съща сума. Неоснователно се твърди, че е инвокираното в жалбата, че е налице огромен размер между цедираното вземане и продажната цена. Пзовава се на тристранно споразумение от 23.10.2014г., подписано между КНМ, Интейк и С.Р.И. за заместване на КНМ Груп в дълга му към С.И. по силата на договор за цесия от 30.04.2014г. както, че делото на КНМ срещу Енерго про Продажби АД е изцяло финансирано от Интейк, т.е. твърди се, че страните са признали, че КНМ не е правило разноси за водене на делата. Не са налице и основания за уважаване възражението на ищеца за недействителност на процесния анекс по см.на чл.40 ЗЗД. Не е налице увреждане на КНМ Груп ЕООД. Напротив, Интейк е заместило КНМ Груп в задължението му към първоначалния цедент Саами Исмаил Сали. КНМ не е

правило разходи; то няма задължения към първоначалния цедент поради извършената новация. Не е налице доказване и на фактическия състав на чл.40 ЗЗД, поради неустановяване вредата на представлявания. Не се установява и субективния елемент от състава – знанието и намерението за увреждане на представлявания. Недоказано е останало и възражението, че към 15.05.2015г. едноличният собственик на капитала на Интейк и негов управител Д.А. е била в роднинска степен от първа степен с адв.Т.. Недобросъвестността не се предполага, а подлежи на доказване за всеки отделен случай. Твърди се, че като търговци страните могат да сключват както безвъзмездни сделки, така и спекулативни сделки като сключените договори не могат да бъдат унищожавани поради крайна нужда и неизгодни условия по арг. от чл.297 ТЗ. Неясно се твърди, че е останало и основанието на предявения иск поради липсата на доказан договор за поръчка.

Моли за отхвърляне на жалбата, а в условие на евентуалност – произнасяне по възражението за прихващане на ответника. Претендира се адв.възнаграждение по реда на чл.38, т.3 ЗА.

Прави се искане за разглеждане на спора от въззивния съд в отсъствие на страната; евентуално възражение за прекомерност на адв.възнаграждение на насрещната страна съгласно чл.78, ал.5 ГПК.

И двете страни не правят доказателствени искания.

Адв. Г.: Поддържам направения отговор. Подали сме молба, с която сме направили възражение за съдебно прихващане в условията на евентуалност – нея също я поддържаме.

Нямаме други искания.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх. № 3436 от 22.02.2021г. от въззивника чрез адвокат Д.Я. в частта, с която нямат възражение към доклада, поддържат въззивната жалба и нямат нови доказателства. Представят списък на разноски и правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Изразяват становище по същество.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх. № 3440 от 22.02.2021г. от въззиваемата страна К.Т., с която се заявява възражение за прихващане на

предявеното вземане на „КНМ Груп“ ЕООД с насрещно такова на въззиваемата страна, въз основа на влязло в сила съдебно решение по в.гр.д. № 3044/2020г. на Варненски окръжен съд, Търговско отделение. Към молбата е приложено заверен от пълномощника препис от цитираното решение на съда.

С оглед правомощията си на решаваща инстанция, включително и постановките на Тълкувателно решение №1/2013г. на ВКС, **СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ** намира за допустимо направеното за пръв път пред въззивния съд възражение за прихващане, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за разглеждане във въззивното производство, упражнено с докладваната молба възражение за прихващане на въззиваемия К.Т..

ПРИЕМА И ПРИЛАГАЛА като доказателство по делото приложеното към молбата заверено копие на съдебно Решение №206 от 01.02.2021г. по в.гр.д. № 3044/2020г. по описа на Окръжен съд – Варна, Търговско отделение, 2 състав.

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Г.: Моля да потвърдите първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Считам, че предявеният иск е изцяло неоснователен. Подробни доводи сме изложили в отговора на въззивната жалба.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:29 часа.

Председател: _____

Секретар: _____